

vil jo ikke være svært at nævne Eksempler paa Love og Resolutioner, som ere vedtagne af Venstre i tidligere Tider, og som dette Parti paa ingen Maade ønsker vedtagne nu, idet de kun bløve fremsatte og vedtagne i sin Tid for at markere Oppositionen mod de daværende Ministerier. Men Spørgsmaalet er nu paa mange Punkter dette: Vil Venstre og det nuværende Ministerium i sine Handlinger føle sig væsentligt bundne ved, hvad der tidligere er sket, og bundne ved tidligere Udtalelser, eller vil det se paa Forholdene med Fremtidsøjne. Det staa for mig, som det vil staa for mange, at inden meget lang Tid vil man komme til det store, afgørende Spørgsmaal: Stillingen for eller imod en radikal, socialistisk Politik, og Skellet, der her vil sættes, er vigtigere end det meste andet. Socialdemokratiet har jo selv ved at opsigte Forbindelsen med Venstre klart og tydeligt vist, at det har den samme Opfattelse. Hvorledes er nu Ministeriets Stilling her? En klar Politik maa her til, og ikke en Bom, der, som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) for ikke lang Tid siden meget træffende sagde, var en Bom, der snart gik op og snart var nede. Det vilde være en utrolig Nærsynethed, om man ikke saa klart dette, at Socialismen herhjemme som andetsteds er i Vækst og udgør et Led i det internationale Socialdemokrati, og altsaa har samme Maal som dette. Vor Grundsætning med Hensyn til Samfundsforholdene er, at det nationale Arbejde beror paa den personlige Frihed, paa den individuelle Selvvirksomhed og bæres oppe af det private Initiativ og den private Ejendomsret. Det er altsaa en Modsætning til Kravene om Produktionsrettens Overgang til Ekspropriation af Stat og Kommune. Endvidere er det vor Opfattelse, at Socialpolitikken ikke skal gaa ud paa at hjemle en stedse stigende Forsørgelse og Understøttelse, men at den skal tjene til at støtte Selverhverv, Selvhjælp rundt omkring i Samfundet. Det gælder for Staten, for saa vidt den har Indflydelse paa Produktionsvirksomheden, om at udvikle alle Landets Hjelpekilder og støtte enhver Spire til aandelig og materiel Fremgang, selvfølgelig ogsaa at forbedre Landets Oplysning og højne Befolkningens Moral.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) kom i Gaar ind paa Toldspørgsmaalet, men erkendte, at dette dog ikke burde løses i den nærmeste Fremtid. For saa vidt der er Tale om Finanstolden,

vedkender jeg mig, at for at lette den store Befolknings Byrder bør i saa høj Grad som muligt Told paa alle Fornødenheden for hele Familien vige tilbage for en Told, der kun bliver paalagt Mandens Luksusartikel: Brændevin. For saa vidt angaar det ærede Medlems Udtalelser om, at man burde se at komme til en Revision af den Told, der nu hvilede som en Tyngde paa en Mængde Erhvervsvirksomheder, er Forholdet der blevet stillet klart for os for ikke saa mange Aar siden. Flere af de nuværende Ministre og ogsaa flere andre ærede Medlemmer af dette Ting gjorde med stor Dygtighed gældende over for det daværende meget sympatiske og dygtige Medlem for Slagelse (Køedt), at naar man tror, at disse mange omtalte Toldlettelser uden videre vilde komme Befolkningen til gode, saa er det ikke altid rigtigt. Jeg behøver blot at minde om, at den ærede Justitsminister den Gang udtalte, at naar man nedsatte Papirtolden saa stærkt som ønsket, saa vilde han personlig tjene 6,000 Kr. derved. Nu har den ærede Minister ganske vist offentlig udtalt, at han ikke kan undvære noget af sin Indtægt. Jeg nærer ingen Tvivl om, at dette er rigtigt, men jeg finder paa den anden Side, at der ingen Grund er til at forøge den, da han sikkert kan klare sig med det, han har.

Den ærede Ordfører for Flertallet begyndte i Gaar med en Udvikling angaaende vore finansielle Forhold. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar han talte om Forholdene efter 1894 og de da optagne Laan, ere mange af disse anvendte til Udførelsen af Jernbaneanlæg. Det er altsaa ikke død Kapital, men en Forøgelse af Statens Aktiver; men der er anvendt mange Penge under Højregeringen. Men jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem, hvem der egentlig er Skyld deri, om det ikke er saaledes, at det ærede Flertal Gang efter Gang har stillet stedse stigende Krav. Jeg skal villig indrømme, at Højreministerierne paa mange Punkter have været for svage. Nu siger det ærede Medlem, og det er ogsaa sagt i Fjor her i Tinget fra Ministerbordet, at nu maa de ærede Rigsdagsmænd resignere, hidtil have de levet under imødekommende Højreministerier, som aldrig kunde staa for de mange Krav, der kom op, og for hvilke Tingets Medlemmer gjorde sig til Tolk; naar der rejstes Krav om Baneanlæg og Holdepladser, vare Ministrene saa uhyre elskværdige, at de stadig gik ind paa disse Ting. Men Finansministeren har i Fjor præket Resignation, nu